

Verantwoordelijk voor onze kinderen?

Alle ouders die Christenen zijn, hebben zonder enige twijfel het voorrecht om op God te vertrouwen als het om hun kinderen en de opvoeding van die kinderen gaat. Maar ze hebben ook zelf de verantwoordelijkheid hun kinderen op te voeden voor de Heer.

Bij een tuinman zou het bijvoorbeeld het toppunt van domheid zijn om de takken van een sierstruik pas een mooie vorm te willen laten aannemen als ze al oud en krakkemikkig geworden zijn. Hij zou al gauw merken dat dat een hopeloze onderneming is. En zo zou het ook de grootste dwaasheid zijn als wij onze kinderen jarenlang onbelemmerd blootstellen aan de vormende hand van satan, de wereld en de zonde, voor we ons eindelijk wijden aan onze opdracht hen voor God te vormen.

Verantwoording als ouders

Gods genade is soeverein, Hij is machtig te doen wat Hij wil. De kinderen van gelovige ouders moeten net zo goed als alle andere kinderen 'uit de Geest geboren' worden, voor ze het koninkrijk van God kunnen zien. Dat is zo duidelijk als de Schrift het maar duidelijk kan maken. En het is Gods werk. Maar anderzijds is het ook heel duidelijk de plicht van gelovige ouders om hun kinderen op te voeden in de tucht en de vermaning van de Heer (Ef. 6:4).

Het is dringend nodig dat wij onze kinderen vanaf hun jongste levensdagen omgeven met een werkelijk Christelijke atmosfeer, waar ze de zuivere lucht van de nieuwe schepping kunnen inademen en ze in hun ouders de ware vrucht van geestelijk leven kunnen ontdekken: ware Godvrezendheid, liefde, blijdschap, vrede, reinheid, zachtmoedigheid, goedheid, het gericht-zijn op het welzijn van de anderen, liefdevol rekening houden met andere mensen. Deze dingen oefenen op het gevoelige denken en gevoelsleven van een kind een machtige, blijvende invloed uit. Gods Geest wil ze gebruiken om het kinderhart naar Christus toe te trekken, dus naar het Middelpunt en de Bron van al deze heerlijke eigenschappen en hemelse invloeden.

En wie zou anderzijds de desastreuze gevolgen kunnen inschatten die ons inconsequente gedrag uitoefent op onze kinderen, en ook ons tekortkomen, ons falen, ons slechte humeur, ons egoïsme, onze wereldsgezindheid en onze zucht naar geld, carrière en aanzien? We kunnen ons er nauwelijks een voorstelling van maken hoe sterk de ontrouw en lautheid van Christelijke ouders hebben bijgedragen aan de zondvloed van ongeloof die om ons heen in razendsnel tempo komt opzetten.

Je kunt natuurlijk tegenwerpen dat kinderen ondanks inconsequent gedrag van hun ouders uiteindelijk toch zelf verantwoordelijk zijn of worden. Dat is in bepaalde mate zeker waar, maar het zou voor ons als ouders een grote schande zijn wanneer we ons achter de verantwoording van onze kinderen verstoppen om onze eigen tekortkomingen te maskeren.

Een gezindheid van gehoorzaamheid

Graag willen we naar alle gelovige ouders toe benadrukken hoe enorm belangrijk het is om bij onze kinderen een gezindheid van gehoorzaamheid in te planten. Helaas gebeurt dit in veel gezinnen maar heel weinig.

Of we onze kinderen nu uit een valse 'liefde' of uit onverschilligheid toestaan hun leven te bepalen volgens hun eigen wil en hun eigen wisselende humeur, in beide gevallen zal het resultaat zijn dat ze in een razendsnel tempo bergafwaarts gaan, totdat ze hun ouders minachten, hun gezag volledig overboord zetten, Gods heilige orde met voeten treden, Zijn Woord naast zich neerleggen en het Christelijke gezin waar ze bij horen, veranderen in een plek van goddeloze wanorde.

Hoe vreselijk is dit, en hoe is het volledig in strijd met Gods wil. Dat hoef ik nauwelijks te benadrukken. En de ouders die hun kinderen op die manier vrijlaten, moeten beseffen dat ze er zelf debet aan zijn. God heeft de 'teugels van de regering' over de kinderen en de uitoefening van het gezag in de handen van hun ouders gelegd. Maar wanneer diezelfde ouders uit onverschilligheid of doordat ze te druk zijn, de teugels maar laten vieren, of het uit overdreven 'lieflijk' gedrag of morele zwakheid niet klaarspelen hun gezag te handhaven, moeten we ons dan verwonderen wanneer dergelijke kinderen van Christelijke ouders uiteindelijk in zuiver egoïsme en pure wetteloosheid opgroeien? Hoe zou het ook anders kunnen? Afgezien van het unieke karakter van elk kind zijn kinderen normaal gesproken precies dat wat wij van hen maken. Wanneer ze worden opgevoed tot gehoorzaamheid, zullen ze normaliter gehoorzaam worden; en wanneer we hen hun eigen zin laten doordrijven, zal het resultaat ermee overeenstemmen.